

Gravat de la coberta:
Planisferi Nàutic, de 1573, del cosmògraf portugués Domingos Teixeira.

Jordi Bilbeny

BREVÍSSIMA RELACIÓ DE LA DESTRUCCIÓ DE LA HISTÒRIA

La falsificació
de la descoberta catalana d'Amèrica

© Jordi Bilbeny, 1998

La primera edició d'aquesta obra va ser publicada
a Els llibres del Set-ciències l'any 1998.

Cinquena edició (primera edició a Libbooks): gener del 2014.

© D'aquesta edició:
LIBBOOKS BARCELONA, S.L.L.
Bailén 95, 1r 1a - 08009 Barcelona
Tel.: +34 93 184 09 60
info@libbooks.es
www.libbooks.es

Disseny i maquetació: www.libbooks.es

ISBN: 978-84-941835-1-5

Dipòsit legal:

Impressió i enquadernació: Publidisa

Tots els drets reservats. Es prohibeix la reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol mitjà o procediment, i el lloguer o préstec públic sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, llevat de les excepcions previstes per la llei.

Libbooks

Sumari

El luxe de reeditar la <i>Brevíssima</i> 15 anys després o saber del cert que recuperar el passat depèn també de tu. Jordi Bilbeny	7	13. Com és que es guarda a l'arxiu de la Corona d'Aragó el contracte d'una expedició exclusivament castellana?	97
De la força de la mentida al virus de la sospita. Salvador Cardús	13	14. Castella: paradís de les hortes	101
Una història nova per a una consciència lliure. Jordi Bilbeny	19	15. Castella o el país dels peixos	105
1. L'última voluntat del Pare Cases o la temença als retocs dels censors	31	16. De l'Espanya plural a l'Espanya només castellana	109
2. Una falsificació premeditada: la «carta-pròleg»	35	17. Catalunya i els mòbils més que confessables d'una fingida exclusió	111
3. L'Índia contra les Índies	39	18. Totes les evidències de la interpolació de «Castella» en una història protagonitzada per catalans	115
4. Cuba no és ni el Japó ni la terra ferma	43	19. Un fals Colom genovès que vivia a Barcelona	127
5. En Jaume Ferrer de Blanes, el gran absent	47	20. La catalanitat amagada dels primers missioners	141
6. La invenció de Palos de Moguer	53	21. Els qui ens diuen que la nostra història és la d'ells	145
7. Mariners inventats al servei de la mentida	59	22. El gran imperi mediterrani castellà	147
8. Els Pinçon i la revolta catalana contra En Joan II	63	23. El corsari Colom a les ordres del rei Reiner de Catalunya	153
9. Sóc andalús i porto barretina	69	24. La castellanització i l'adulteració de la toponímia	155
10. Les joies inexistents de la reina Isabel	79	25. Es va patrocinar una empresa exclusivament castellana amb moneda exclusivament catalana?	159
11. La presa de possessió: una altra presa de pèl	81	26. Sevilla per Barcelona: l'estocada final	163
12. Va demanar En Colom uns càrrecs polítics als reis de Castella que només podien atorgar els reis d'Aragó?	93	27. En Bartomeu de Cases o Casaus: una veu catalana contra el genocidi espanyol	165
		Bibliografia	169

El luxe de reeditar la *Brevíssima* 15 anys després o saber del cert que recuperar el passat depèn també de tu

Quan al novembre del 1998, mercès a l'esforç i la convicció dels amics arenyencs d'Els Llibres del Set-ciències, va aparèixer aquest llibre, es va tancar de cop i volta la meua peregrinació de quasi cinc anys per les editorials catalanes a la recerca d'editor. En Joan Dulsat i En Quim Cucurull, que llavors regentaven plegats la llibreria d'El Set-ciències, on anava sovint per raó de les meves compres llibresques, es van convertir en els confessors de les meves frustrants peripècies editorials. No sé si per commiseració, perquè es van adonar que un llibre com el meu no podia quedar inèdit o perquè van ensumar negoci on totes les altres editorials només hi veien pors, problemes o menyspreu, el cert és que, malgrat i ser una petita editorial de temes locals, van decidir publicar la meua *Brevíssima Relació de la Destrucció de la Història*. Jo tenia 37 anys.

El llibre apareixia amb una «Nota dels editors» que exposava sense embuts: «La manipulació de la història ha estat constant, ha estat i és l'arma que té el vencedor per justificar el seu domini; és l'arma de futur per assentar les bases del seu nacionalisme; és l'arma més mortífera, és la que realment aniquila els pobles. Els pobles sense història són morts». Una autèntica declaració d'intencions. I hi afegien: «Com a llibreters i editors volem ajudar tots aquells que tinguin alguna cosa a dir a favor de mantenir viva la història del nostre poble. És per això que, amb aquest llibre d'en Jordi Bilbeny, encetem una nova col·lecció, "Memòria Històrica", per no deixar-nos vèncer, ni com a homes ni com a poble».

És cert. La història ni és neutra ni apolítica. I la nostra història a mans dels nostres multiseulars exterminadors, per més educadament i acadèmica que ens hi hàgim volgut aproximar, s'havia convertit en una arma de destrucció intel·lectual massiva. No es pot pensar sobre premisses falses. Ni es pot estudiar una història manipulada i tergiversada fins a la náusea, com si fos l'única veritat possible, perquè llavors ens convertim en uns éssers programats i teledirigits pel govern espanyol cap a l'autocomplaença o cap al propi avergonyiment. Ens convertim en una perllongació del nostre aniquilament. I aquest era un perill que ni jo ni els amics d'El Set-Ciències no volíem córrer de cap de les maneres. Més ben dit: aquest era un perill que volíem combatre de tot en tot «per no deixar-nos vèncer ni com a homes ni com a poble».

No sé si el llibre ho va aconseguir ni gaire ni molt ni gens. Però alguna cosa es va començar a moure a partir d'aleshores. La Mariantònia Grau, que havia estat professora meva de llengua catalana a l'Institut Bisbe Sivilla, de Calella, el va llegir. La va impressionar i el va regalar al seu germà David, que es dedicava a temes audiovisuals, i que havia dirigit algun curt amb molt d'èxit, amb l'esperança que li fes alguna mena d'efecte. En va sorgir un guió i un documental que han vist milers de catalans i que ha fet caure la bena dels ulls als qui encara creien que la història l'escriu el dit incòlume d'una divinitat objectiva, justa i asexualada. En el moment d'escriure aquestes paraules introductòries, s'han fet quatre edicions del llibre i hi ha també quatre documentals sobre la meva recerca, que —no cal dir-ho— han fet servir la *Brevíssima* com a clau de volta del seu discurs filmic.

Amb tot, continua havent-hi veus que em desqualifiquen i desqualifiquen el llibre acusant-lo de pura «ciència ficció». Si això podia tenir una justificació a l'any 98 o, fins i tot, durant els primers anys del 2000, avui, després dels documentals que us deia, de les desenes d'articles que els han anat acompanyant, de cinc llibres més sobre el tema, d'infinitud de conferències pronunciades arreu del país, de la creació de

l'Institut Nova Història i del seu web, que ha fet d'altaveu imponderable de les meves recerques i de les recerques de més d'una quarantena de col·laboradors, aquest menyspreu només es pot sostenir amb grans dosis d'ignorància. Perquè no es pot negar de cap de les maneres que hi va haver una censura d'estat; que aquesta censura va afectar els llibres i, molt particularment, els llibres d'història, entre els quals s'hi compten els d'història de Catalunya. Negar això és negar el rovell dels fets i, per tant, l'essència mateixa del coneixement. Hi ha les lleis, les cèdules, les pragmàtiques, les reials ordres. Hi ha els canvis que s'observen entre edició i edició. Els retocs barroers i tendenciosos del text, que no es poden atribuir a simples badades del copista o de l'impressor. Però, a més a més, hi ha la nostra història. Aquella història que ningú no consulta ni ningú no comenta, perquè —diuen— no s'acorda amb la història oficial. De la contrastació de les lleis i els retocs amb les restes que s'han preservat en els nostres llibres i documents poc o gens manipulats, en sorgeix aquest llibre.

Han passat uns quants anys i ha aparegut moltíssima informació nova. La darrera, el llibre de l'Enric Guillot, *Descoberta i Conquesta Catalana d'Amèrica*, editat també per Libbooks, que evidencia d'una forma escruixidora i sense pal·liatius possibles les conquestes catalanes, no tan sols a Amèrica, sinó arreu del món, a través del senyal de possessió de Catalunya que trobem en moltíssims mapes dels segles xv, xvi i xvii. L'embrió d'aquest llibre monumental també el trobareu dins d'aquesta *Brevíssima*, on dedico un capítol sencer a exposar que si trobem l'escut de Catalunya a les terres americanes i les banderes catalanes a les tres caravel·les és només perquè les terres del Nou Món es van incorporar a la Nació Catalana i perquè els seus descobridors i conqueridors eren catalans. Ja no val continuar xiulant, mirant cap a un altre costat o a terra, fixament, amb el dit al nas. De res no ha de servir l'insult, la befa, el sarcasme, la riota, el silenci, l'arraconament, l'obliteració, ni tota l'orfebreria del fanatisme.

Els fets són els fets i no canviaran per més que hom baladregi, censuri o amenaci silenci.

Jo crec que la història és una disciplina intel·lectual que exigeix un rigor i una dedicació ingent. Els fets, els textos i els documents, no es poden acceptar amb els ulls clucs pel sol fet que sempre els hem comprès així. Cal contrastar les fonts. Però, majorment, cal pensar. Llegir és més que rellegir. Llegir és pensar. I llegir la història és pensar la història. Sense concessions. Sense voler quedar bé. Sense angúnies a perdre no sé quina mena de posició o prestigi. Amb aquest llibre, el meu primer llibre sobre el tema de la censura aplicada a la nostra història, però en relació a la descoberta d'Amèrica, vaig procurar ser honest i dir la realitat amb les mínimes distorsions de què vaig ser capaç. Sense por, amb el cap ben alt i amb una informació ingent al darrere que avala el que dic. Aquest novembre ha fet 15 anys d'aquella primera *Brevíssima*. Si durant tot aquest temps no vas poder llegir el llibre, perquè no et va cridar l'atenció un tema així, perquè s'havia exhaurit o perquè ni tan sols sabies que hi era, ara ho pots fer amb tota tranquil·litat i serenor mental. No és un llibre només d'història. Parla de mi i de tu. Parla de tots nosaltres i de l'intent premeditat de reduir el nostre cervell i el nostre cor a la mínima expressió. Et convido a llegir-lo com un viatge cap al teu interior. Perquè només així seràs capaç d'adonar-te de l'autèntica dimensió del jo, consubstancial al batec del nostre poble, de la seva gent, de les seves gestes, de la seva memòria. I llavors —potser— compreneu, com a mi m'ha esdevingut, que recuperar el passat depèn també de tu.

Jordi Bilbeny
El Barracar, Arenys de Munt
Novembre del 2013

BREVÍSSIMA RELACIÓ DE LA DESTRUCCIÓ DE LA HISTÒRIA

**La falsificació
de la descoberta catalana d'Amèrica**